TEKEL

GERÇEK

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN!..

Mehmet MIHLACI

"Tek Gıda İş ve Bağlı Olduğu Türk-İş İşçi Sınıfına ihanet içindedir"

İstanbul sigara fabrikasından tazminatı ödenerek çıkartılan şube sendikası sekreteri nihayet konuştu :

Mehmet Mıhlacı : «Tek Gıda İş ve bağlı olduğu Türk - İş işçi sınıfına ihanet içindedir.»

İşçi arkadaşlarıma tavsiyem zaman kaybetmeden devrimci sendikalarını seçmeleridir.

İşten çıkarıldıktan sonra ailesini memleketi olan Rize'ye götürüp tekrar İstanbul'a dönen Mehmet Mıhlacı'yla uzun bir aramadan sonra nihayet konuşabildik. Gazetemizin yazı işleri müdürüne özetle şunları söyledi : «1965 senesinde Cibali sigara fabrikasına tesfiyeci olarak girdim. Sigara makinalarında kondoktör olarak çalışmaya başladım. Fakat ne işyerimizde millî ve düzenli bir çalışma vardı ne de sendikamızda. Bu durum beni huzursuz etmeye başladı. İşçi arkadaşlarımın alın teri ile çalışan büyük çoğunluğu benim gibi huzursuzdu. Küçük bir azınlık tufeyli gurubu bu gidişe alkış tutuyordu. Bunlar ya siyasî iktidarın devlet kapısında beslemeleriydi veya sendikanın beslemeleri. Fakat büyük kitle gayri memnunlarda mırıldanma var, ses çıkmıyordu. Bir arkadaşımla beraber 10 Eylül 1965 tarihinde «Devlet fabrikasında çalışan ve tüm işçi sınıfının sömürülmemesi için neticesi ne olursa olsun kesin bir savaş vereceğiz» diye kesin karar verdik. Şimdi daha iyi anlıyorum ki bu karar bizim kararımız bile değildi. Aslında tarih süreci içinde işçi sınıfı bu kararı çoktan almıştı. Bütün sömürücü sınıflara karşı sömürülmeme kararı. Biz sadece cepheye gelmiştik ve emekçilere saldıranlara mutlaka saldıracaktık.

Mücadelenin yöntemini de saptamıştık. Ellerindeki en büyük silâh işçinin bilgisizliği uyanık olmamasıydı. Bu silâhı ellerinden almak onların sonu demekti. İşçi arkadaşlar nasıl sömürüldüğünü ve sömürüye karşı devrimci mücadelenin nasıl yapılacağını bilirse diyorduk, sömürenler siyasî iktidarda olsalar ve hatta işçinin sendikasını ele de geçirmiş bulunsalar işçi arkadaşlar içlerinde bulunan devrimci güç, sömürülmeye karşı koyma gücü bütün baskılara rağmen bu zinciri mutlaka kıracaktır.

O zamanlar ayrı bir etken daha vardı. İşkolumuzdaki sendikamız işçi sınıfının yanında olmamak nedeniyle zaman zaman işyerlerinde prestijini kaybediyor başındaki üç beş sendika ağası anlaşarak sendikayı bölüyorlardı. Şairin dediği gibi; «Batı mizanseni şark kurnazlığı» ile bölüntüyü tabana kadar indirerek aktif potansiyeli tesirsiz hale getiriyordu. Ne gariptir ki bu bölünen sendikanın her ikisi de her zaman Türk-İş'e bağlı bulunur ve Türk-İş'in de tüzüğünde; «Bir işkolunda iki sendika Türk-İş'e bağlı olmaz» kaidesi vardır. Kendi yaptıkları tüzüğe, yıkılmamak için aldırış etmeyenler hem Müskirat Federasyonunu hem de Tüm-Gıda İş Sendikasını kendilerine bağlamakta sakınca görmezler.

Önce en yakınımızdaki arkadaşlarımıza fikrimizi açıklamaya başladık. Sonra daha daha uzaklara doğru büyük bir anlayış ve kolaylık gördük. Alın teri ile çalışanlardan hiçbiri karşımıza çıkmadı. Bazı aldatılanlar da sonra iltihak ettiler. Tabandan gelen baskılara dayanmıyan üst teşekküller birleşmeye mecbur oldu. post elde gidiyordu. Üretim ordusu gözünü açmış kazan kaldırmıştı. Birleşmeden evvel Cibali sigara ve Cevizli sigara müştereken her iki sendikanın genel merkezine **fiili durum yarattık,** gayemiz bu çirkin oyunu kardeş iş yerlerine ve kamu oyuna duyurmaktı. Çok başarılı geçti bizim için tabii onlar için şok tesiri yarattı. Kendi düzenlerini koruyan İçişleri Bakanından acele yardım istediler. Telefonlar telgraflar gitti geldi. Sökmedi. Anayasadaki direnme hakkımızı kullanıyorduk ve ne yaptığımızı iyi biliyorduk.

Mücadele Maltepe Sigara Fabrikasına Sıçrıyor :

1968 Mart'ında yeni açılan İstanbul Sigara Fabrikasına transfer oldum. Hem çalışıyor ilk âmirlerimin, küçük memurların takdirini kazanıyor teşvik zammı alıyordum, hem de işçi sınıfının devrimci mücadelesini sürdürüyordum.

İstanbul sigara fabrikasında durum işçi sınıfı açısından çok daha kötü idi. Başında bulunan müdür arkasını patronların partisi Adalet Partisine dayamış, memurlara da işçilere de yapmadığını bırakmıyordu. Daha evvel Üsküdar yaprak bakım evlerinde de 1960 tan evvel öyle imiş İhtilâl'de Konya'ya sürmüşler 1965 te AP. iktidara gelince gene Üsküdar'a getirildi oradan da İstanbul sigara fabrikasına.

İşçi lojmanında bir takım kişileri barındırırken işçi sokmuyordu. İşçi kampında eş dost sendika genel merkezi erkânı Seyfi Demirsoy ve Bakan için özel odalar döşetirken sigara tütününden gözleri görmeyen işçi denize sokulmuyordu. İşçi sayısı kanunun öngördüğü sayıyı geçtiği halde inşaatı bir sene evvel biten kreş battaniye alınmadı diye hizmete sokulmuyordu. Hamal kadrosunda bulunan veya o işi yapan işçi kardeşime asgari ücreti tatbik edilmiyordu. Velhasıl yemeğinden ayakkabısına kadar herşey berbattı. Ben ve birkaç arkadaşım 850 imzalı bir dilekçe yazdık. Lojman durumunu, kreş ve kamp durumunu bir de Cibali'den gelen arkadaşlara verilen 25 kuruş mahrumiyet zammının bütün işçiye verilmesi için önce genel müdüre sonra da Bakana götürdük. Sendika ise bu aksaklıkları i ş v e r e n gibi müdafaa ediyordu. Bakan müfettişler gönderdi. Kasıtla işçilerin ifadeleri alındı. Aslında ifadeye bile lüzum yoktu. Lojmanda hangi dairelerde kimlerin usulsüz oturduklarını belgelemiştik, gidip görmek kâfi idi. Kreşi kampı da öyle. Aslında biz boşuna uğraşıyorduk, kimi kime şikâyet ediyorduk? Kampta özel odaları olan Bakan ve onun gibilerdi. Biz şikâyeti Bakana yapıyorduk, Şimdi düşündükçe gülerim.

Fabrikamız yeni açıldığı için sendikamızın kurucuları genel merkezin tâyin ettiği kurucalardı. Bazıları meseleyi derinlemesine göremediğinden bazıları sırf sendikacı olayım hevesleri yüzünden bazıları da genel merkezle işbirliği halin-

Devamı : 3. sayfada

BAŞYAZI

HALKIMIZA BEYANNAME

İşçiler - Köylüler - bütün Devrimciler!..

Amerikancı AP iktidarının ve onun koruduğu sömürü düzeninin temelleri sarsılıyor. Sahte demokrasiyi savunan bütün partiler korkuya kapılmış aralarında anlaşmalar yapıyorlar. Biraz daha dayanmak, Türkiyemizi biraz daha yıkmak ve halkımızı biraz daha sömürebilmek için bin türlü düşünüyorlar.

Bu bir avuç adam otuz beş milyon insanın kaderi ile oynuyor. Bizim adımıza lâf edenler, kendi aralarındaki pazarlıkları bizden gizliyorlar. Devlet Başkanı Sunay ile bütün parti başkanları tek tek görüşmediler mi? Pekalâ bunlar ne konuştular? Şimdi ne yapacaklar? Halkımız bu soruların cevabını istiyor.

Sunay ile görüşenler zamları, pahalılığı ortadan kaldıracaklar mı? Cevap versinler! İşsizliğe, yoksulluğa, topraksızlığa, evsizliğe, doktorsuzluğa çare bulacaklar mı? Cevap versinler! Kıbrıs meselesini halledecekler mi, Amerikan emperyalizmini yurdumuzdan kovacaklar mı, yani üsleri kaldırarak NATO'dan çıkarak, ikili anlaşmaları feshederek Türkiyeyi TAM BAĞIMSIZ bir ülke hali-

Devamı : 2. sayfada

Geçirdiği böbrek rahatsızlığı nedeniyle 4 ay yurt dışında tedavi olan DİSK. Genel Başkan vekili ve Lâstik - İş başkanı RIZA KUAS geçtiğimiz günlerde yurda döndü. Bu devrimci sendikacı sarı sendikalama ve patronlara karşı İşçi sınıfının yanında savaşmıştır. Resimde Rıza Kuas şehit işçi kardeşimiz Şerif Aygül'ün cenaze töreninde.

FAŞİZM HAKİM SINIFLARIN SİLÂHLI ZORBALIK YÖNETİMİDİR.

FAŞİZME KARŞI... İŞÇİLER, KÖYLÜLER, DEVRİMCİLER GREVLERLE, MİTİNGLERLE YÜRÜYÜŞLERLE DİRENMELİ DİRLER.

Başyazı

Sayfa 1 den devam

ne getirecekler mi, GENEL GREV hakkımızı tanıyacaklar mı, köylüleri ağanın, tefecinin aracı tüccarın elinden kurtaracaklar mı, Amerikancı sahte demokrasiye son verip, GERÇEK BİR HALK DEMOKRASİSİ yaratacaklar mı? Bütün bunları yapacaklar mı? CEVAP VERSİNLER!..

Devlet Başkanı Sunay ile halkımızdan gizli olarak görüşme yapanlar halkımızın yararına hiç bir şey konuşmamışlardır; bundan sonra da konuşmayacaklardır ve konuşmazlar.

Çünkü onlar, işçilerin, köylülerin ve tüm halkımızın karşısındadırlar. Onlar, para babalarının, bütün fabrika sahiplerinin, toprak ağalarının tefecilerin tüccarların yanındadırlar. Amerikan ve Alman emperyalistlerinin hizmetindedirler.

İşçiler — Köylüler — bütün Devrimciler,

Halkımız artık gizli kapaklı görüşmelerden bıktı. Halkımız gerçekleri öğrenmek istiyor. GERÇEKLER nedir?

1) Gizli görüşme yapan partiler; işçi sınıfının direnişlerini, grevlerini işgallerini önlemek için tedbir arıyorlar!

2) Gizli görüşme yapan partiler; köylülerin direnişlerini, toprak işgallerini, toplu yürüyüşlerini önlemek için tedbir arıyorlar!

3) Gizli görüşler yapan partiler; gençliğin direnişlerini, işçileri ve köylüleri uyandırmakta olan faaliyetlerini önlemek için tedbir arıyorlar!

4) Gizli görüşme yapan partiler; emirlerine girmeyen devrimci subayları, askerleri, öğretmenleri, mühendisleri, hakimleri hatta valileri susturmak için tedbir arıyorlar!

5) Gizli görüşme yapan partiler; bankerleri daha zengin, ağaları daha zorba, tüccarları daha kârlı kılabilmek için tedbir arıyorlar.

6) Gizli görüşme yapan partiler; Amerika'yı kızdırmamak, Alman emperyalistlerine yurdu peşkeş çekmek için tedbir arıyorlar!

7) Gizli görüşme yapan partiler; işçilerin köylülerle omuz omuza vermesini, bütün devrimcilerin birleşmesini önlemek, işçi ve köylülerin hergün yaklaşan devrimine engel olmak için tedbir arıyorlar!

İşte gizliliğin içyüzü budur!

İşçiler — Köylüler — bütün Devrimciler!

Anlaşılıyor ki sahte demokrasinin bütün kuvvetleri ve onlara bağlı silahlı adamlar üzerimize yürümek için hazırlanıyorlar!..

İşte sokaklarda, halkımız için mücadele eden gencecik insanlar kurşunlanıyor! Ekmek davası için direnen işçiler vuruluyor! Hapishaneler devrimci insanlarla doldu. Kaatiller bulunmuyor!

Zorbalığa karşı koymak devrimci görevdir. İşçi sınıfı en demokratik kuvvet olarak harekete geçmeli, kendi içinde birleşmeli, köyündeki köylüyü uyarmalı, şehirdeki emekçiyi, gençliği ve aydınları toplamalı.

Halkımız etten ve kemikten bir yüce duvar olup, sömürücü, emperyalist maşalarının saldırısını püskürtmeli...

Kardeşler!

Halk kitleleri en yenilmez kuvvettir. Er veya geç ama mutlaka zafer halkımızın olacaktır. Sömürü düzeni bir daha hortlamamak üzere yok olup gidecektir.

Bu gerçeğe inanan kitleler her zorluğu altederler.

Yaşasın işçiler, köylüler ve devrimci olan herkes!

DİSK'İN TÜRK - İŞ'ten AYRILACAĞI NEDİR?

Arkadaşlarım;

Bu yazımda tek bir noktayı açıklamaya çalışacağım.

Anayasa, toplu sözleşme ve grev yapma hakkını işçiye vermiştir.

DİSK, toplu sözleşmenin hazırlanması ve imzalanmasında işçiler yetkilidir, grev kararını da onlar verir derken, Türk - İş, hayır toplu sözleşmeyi ben yapar, ben imzalarım, grev kararını ben veririm, işçiye uygulatırım, diyor. Önemli farklardan biri budur.

Şimdi bizler, bu görüşlerin hangisinin daha doğru olduğunu hep beraber örneklerle inceleyelim.

Bizim bünyemizde olduğu gibi (yani Tekel işyerinde) toplu sözleşme yapılır iken hiç bir işçinin Taslak hakkında bilgisi olmamakla beraber sözleşme özellikle gizli tutuldu ve işçinin hiç birşeyden haberi yok iken imzalandı. Bugün aynı oyun Türkiye'nin her tarafında oynanmaktadır. Ve alınan haklar da bellidir. Ama gelin görün ki DİSK bünyesindeki sendikalar işçinin huzurunda taslağı hazırlar ve müzakerelere işçilerin seçeceği komite ile girerler. Son karar mercii yine işçilerdir.

Bugünlerde Arçelik'te yapılan toplu iş sözleşmesi müzakerelerini DİSK'e bağlı Türkiye Maden İş Sendikası yürütüp söz hakkı işçilere verilmiştir. Beher sene için saat ücretlerine 250 kuruş zam istenmiş olup işveren iki lira vermesine rağmen kabul edilmemiştir. Yine bölgemizdeki komşu fabrikalardan TASAŞ ile SİMKO işyerinde müzakereler aynı şekilde seyretmektedir.

DİSK bünyesindeki sendikaların yaptığı sözleşmelerden pasajlar :

Aralık 1969 da ABBOOT İlâç Fabrikasında, Ocak 1970 te PFİZER İlâç Fabrikasında alınan bazı haklar :

Ücret Zamları : Birinci yıl saat ücretine 125 kuruş, ikinci yıl saat ücretine 125 kuruş, üçüncü yıl saat ücretine 125 kuruş olmak üzere 375 kuruş, **Fazla Mesailer** % yüz zamlı, bütün işçilere günde iki lira yol ücreti, senelik izine çıkan her işçiye izin parası haricinde her izin haftası için 250 lira izin harçlığı, bir maaş tutarında evlenme yardımı, her yıl için 45 günlük kıdem tazminatı, evli işçilere her ay 25 lira, hatfalık çalışma 45 saat.

Gripin Laboratuarında : Haziran 1969 da alınan bazı haklar :

Çocuk parası : İlkokula gidenlere 30 lira, Ortaokula gidenlere 50 lira, Liseye gidenlere 75 lira beher çocuk için, senelik izinlere çıkanlara izin parası hariç her izin haftası için 400 lira izin harçlığı ödenir. Evlenme yardımı kıdemi beş yıla kadar olanlara 1000 lira, beş yıldan fazla kıdemleri olana 1500 lira. Kıdem zammı : Her yıl için saatte beş kuruş, fazla mesailer yüzde yüz zamlı ödenir. Askerlik yardımı bin lira.

MARSHALL BOYA'da Ekim 1969 da alınan bazı haklar :

Ücret zammı : Birinci yıl saat ücretlerine 160 kuruş, ikinci yıl 90 kuruş, üçüncü yıl 100 kuruş, toplam 350 kuruş saat ücretlerine zam yapılmıştır. Çocuk zammı; ilkokula gidene 25 lira, Ortaokula gidene 50 lira, Liseye gidene 100 lira beher çocuk başına alınmıştır.

Kıdem Zammı : Beher kıdem yılı için saat ücretine beş kuruş alınmıştır. Fazla mesailer yüzde yüz zamlı olmuştur. Yemek ücreti dört lira alınmıştır.

Arkadaşlarım;

Burada görüyoruz ki kim kimden yana çalışıyor, arife tarif gerekmez. Yukarıda yazılanların doğru olmadığını düşünebilen insan çıkarsa adı geçen iş yerlerine giderek sorabilirler. Ayrıca her zaman bu konuda ıspata hazır olup, bu güne kadar söylediklerimin aksini düşünenlerle bütün işçilerin önünde ve hakemliğinde açık oturum yapmaya hazırım.

Mutlu günler dürüst insanların olsun.

Bahtiyar KURU

HABERLER

ÜÇ GENÇ KARDEŞİMİZ DAHA HALKI UĞRUNA ŞEHİT DÜŞTÜ..

● Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda okuyan Tokat'ın Zara köyünden **Hüseyin Aslantaş** Amerikancı iktidarın faşist uşaklarının kurşunlarıyla vuruldu.

Hüseyin yoksul bir köylü oçcuğuydu ve halkımızın nasıl kıyasıya ezildiğini, sömürüldüğünü yakından biliyordu. Bunun için halk düşmanlarına karşıydı. Bunun için devrimciydi.

Nail Karaçam ve İlker Mansuroğlu adlı genç Üniversiteli kardeşlerimiz de gericilerin kahpece kurşunlarına hedef oldular.

Mücadelemiz ortaktır, durmıyacaktır.

● Türkiye'nin geçirmiş olduğu bunalım halkımızın büyük bir kesimine yansımış. Belediye işçilerinden, valilere, mühendislere kadar herkes direnişler düzenlemişlerdir.

● Eskişehir'de Gıda - İş kolundaki işçiler DİSK'e geçmek için örgütlenmeye başlamışlardır. Başarılar dileriz.

● Yerli sanayi olmayan montaj sanayiinin girmiş olduğu buhranla montaj sanayiinde büyük sayıda işçi atılmaları başlamıştır. GEN - OTO, JAVA, CHRYSLER montaj fabrika işçileri ortak bir yürüyüş yapmışlardır.

● İspanya'da Faşist Franco rejimine karşı devrimci hareket gelişmekte, faşist iktidar çatır çatır yıkılmaktadır. Halkların devrimci mücadelesini hiçbir baskı rejimi durduramaz, durduramıyacaktır.

MEHMET MIHLACI: "TÜRK-İŞ İŞÇİ SINIFINA İHANET İÇİNDEDİR„

Sayfa 1 den devam

de müdürle işbirliği içinde olduğu için bir türlü anlaşamıyorduk.

Devrimciler İktidarda :

Fabrikanın seçimi yaklaşmıştı. Diğer işyerlerinin de gözü bizde idi. Bayrağı ilk açan bizdik, başarımızı yürekten diliyorlardı. İstanbul sigara fabrikası işçisi kesin bir şekilde ağırlığını koymuştu. Genel merkezin tabandan ayakları kesilecekti.

Arkadaşların bir kısmı, bu sendika içinde mücadele edilemiyeceğini işçinin sendikaya hâkim çıkacağı anda bütün hâkim zümrelerle ve kanun, tüzük demokrasi demeden her türlü kötülüğü yapacaklarını söylüyordu. Devrimci bir sendika kurup mücadele etmeyi öneriyordu. Fakat maalesef başta ben ve bir kısım arkadaşlar devrimi sendika içinde yapalım diyorduk ve bu fikir ağır basmıştı.

Seçim yaklaştıkça bir yandan siyasi iktidar müdür vasıtası ile diğer yandan sendika başlayan h a r e k e t i durdurmak için her çareye başvuruyorlardı. Fakat durum değişmiyordu. Nihayet ben Ankara'da manitör kursunda iken beş arkadaşı sendikadan ihraç ettiler, ben de altıncı olarak haysiyet kurulunda idim. Diğer şubeler ve işçiler genel merkezi protesto ettiler genel merkez ne yapacağını şaşırdı. Döndükten sonra ifademi aldılar fakat ihraç edemediler.

23 Mayıs 1965 te fabrikanın kongresi yapıldı. Kandırdıkları bir iki işçiyi üyelerin üzerlerine yürüttüler, bayan arkadaşlar camları kırarak dışarı atladılar. Patronun yemekhanesinde bile işçiyi susturamıyorlardı. Fabrika müdürü kongre salonundan telefonla özel muhabere yapıyor, sigara üstüne sigara yakıyordu odasında. Kongre divanına genel başkanı seçmiştik. Onun elinden seçimi kazanma zevkini tatmak için. Bir iki arkadaşı feci dövdüler, bir yumruk da bana nasip oldu. Genel Başkanın gözü önünde. Hiç unutmam Kartal Kaymakamı dayanamadı, salonun etrafını saran polislere müdahale ettirmek istedi. Divan başkanı İbrahim Denizcier ve ikinci başkan AP milletvekili demokrasi âşığı genel sekreter Orhan Sorguç kaymakam beye; «Biz çağırırsak müdahale edersiniz» dediler.

Saldırının en şiddetli anında ve salonun bir kısmının korkup kaçmasından sonra gündemde daha üç madde varken seçime geçildi. Ben sekreter adayı idim ve patronun yemekhanesinde yaptığım konuşmada özet olarak işçi sınıfının gücünü AP. nin müdürüne de genel merkezdeki ağalara da göstermeye kararlıyız demiştim. Beş arkadaşın ihraç edilmesi ile kadromuz eskiye nazaran zayıflamıştı. Hatta bu zayıflamadan faydalanan genel merkez bir taraftan aramıza bir iki işbirlikçisini sokmasını becerdi. Bu meselede en büyük günah benimdir. Burada itiraf etmek isterim. İstanbul sigara fabrikası işçi arkadaşlarıma tek kötülüğüm budur onu da bilmeyerek yaptım.

Seçim bitmişti, zafere işçiler imza koymuşlardı. Genel merkez ve patronlar panik içindeydi. Kardeş şubelerde aynı atılıma hazırlanıyorlardı.

Aradan iki ay geçti. İki ayda arkadaşlarıma lâyıkıyla sendikacılık yaptım diyemem. Çünkü bir taraftan genel merkez bir taraftan patron, diğer yandan içimizdeki işbirlikçi güruhu rahat vermiyordu. Yalnız genel merkez ile patrona şube sendikasının varolduğunu söyliyebilmiştik. Patron zihniyetindeki müdüre ilk seçilen idare ve icra heyetiyle tanışmak istiyorsa kendisinin çağırmasını bekledik, biz işçinin temsilcileri olarak çağrılmadan gitmeme kararı aldık. Müdür nihayet mecbur oldu. Siz belki bu harekette bir anormallik görmüyorsunuz, fakat bizim için çok değeri vardı. Daha evvel seçilenler gidip biz seçildik sizinle tanışmak istiyoruz derlerdi. İkinci çatışma mesai saatlerinin değişmesi mevzuunda oldu. Değiştiririm dedi değiştiremezsiniz dedik. Değiştiremedi. Ancak «bundan sonra karşınızdayım» deyince dayanamadım; «zaten karşı karşıyadır işçi ile sendikacı» dedim. Üçüncü tartışma yemek iaşesi alışında oldu. Bize defalarca tavsiye ettiği ve üç senedir alış veriş yapılan haldeki reklâmını ettiği kabzımalın patlıcan alışındaki 470 liralık yolsuzluğunu iaşe memuruyla beraber meydana çıkardım. Bir sürü tartışmamız oldu. Elbise, ayakkabı, asgari ücretin uygulanması v.s. Bir taraftan halledilmeyen haksızlıkları bir zabıtla genel müdürlüğe ve Bakanlığa postalıyorduk. Tabii bunlardan patron hiç memnun değildi. genel merkez ise işçinin gözünden düşmemiz için bizi baltalamakta devam ediyordu.

İşçi Sınıfının Devrimci Mücadelesi Yükseliyor

15 - 16 Haziran olayları oldu. Herkesin bildiği gibi parlementodaki patronlar iktidarı ve işçi patronu haline gelen Türk - İş işçinin süratle bilinçlenmesi ve bilhassa kesin şekilde işçi sınıfının savaşını veren DİSK'i yoketmek için Anayasadaki sendika özgürlüğüne rağmen bir kanunla Türk - İş'in diktatörlüğünü sağlamak istiyordu. Patronlar Türk-İş'ten memnundu başka sendika istemiyordu. Bu sendikanın başındakileri değiştirmekte mümkün değildi. Böyle bir kişiyi ya ihraç ederlerdi veya işyerinden atarlardı. İşçiyi bu şekilde susturmayı düşünmüşlerdi.

Direnmenin olacağını gazetelerden öğrenmiştim. Yazılanlara göre DİSK'in bulunduğu işyerleri genel grev yapacaktı. Fabrikamıza geleceklerinden katiyen haberim yoktu. 15 Haziran günü Tekel'in Maltepe tesislerine geldiler Tekel işçilerini de yürüyüşe davet ettiler. Biz de sendikacı olarak arkadaşlarımızla beraber yürüdük. Aslında direnmeyi tesvip ediyorduk. Ancak sendikamız Türk-İş'e bağlı bulunduğundan bir karar alamıyorduk.

Bu tarihi işçi yürüyüşünde fabrikamızdan Mehmet Gıdak arkadaşımızı şehit vermiştik. Ben gerek ölmeden önce ve gerek cenazenin sevki sırasında Mehmet'i hiç bırakmadım. Onu kaybetmek moralimi fena bozmuştu. Dört gündür izinli olarak yanındaydım. Fabrikaya döndüğümde karakoldan çağırdılar. Gitim. Hakkınızda şikâyet var dediler. Şikâyet edilen beş kişi idik; İşçi sınıfının mücadele veren beş devrimcisi ve şikayetçi olanlar ise genel merkezin tayin ettiği eski başkanla şube sekreteri, bir de müdür. Herşey apaçık ortadaydı: Genel merkez - işveren koalisyonunun çirkin oyunu... Şikayet dilekçelerinde özet olarak; «Lenin'in, Mao'nun, Mehmet Ali Aybar'ın ve Ecevit'in düzenini savunuyorlar. Bu propagandayı bir seneden beri sürdürüyorlar. Fabrikamızın %70 i de onları tutuyor» deniyor; ayrıca «15-16 Haziran olaylarının teşvikçişi bunlardır» deniyordu :

Sıkı Yönetim İşçilerin Köylülerin Düşmanı, Hainlerin Baskı Aracıdır

Sıkı yönetim ilân edilmişti. İşçi arkadaşların bizi tuttuğunu gerek işveren gerekse genel merkez biliyordu. Onun için böyle bir plânı Sıkıyönetimden önce tezgâhlıyamıyorlardı. Şimdi ise sıkı yönetim vardı, kimse kıpırdayamazdı. Fırsatı değerlendiriyorlardı. Plânları şuydu: Böyle bir ihbarla sıkı yönetime gönderilecektik. Mahkemenin bitmesi en az bir ay sürerdi. Arkadan iş aktimizi fesh edeceklerdi.

Düşündükleri pek tutmadı. Sıkı yönetimde bir akşam kaldık. Askeri savcı dosyamızı ilk tetkikte; «böyle bir şeyle alâkaları yoktur» dedi ve serbest bırakıldık. Cevizli karakolu komiserine bize iyi davrandığı için teşekküre uğradık. Komiser «iş akidleriniz galiba fesh ettiler, gidin bakın» dedi. Fabrikaya koştuk. Sicil böyle bir şeyin olmadığını bir müddet savsakladıktan sonra söyledi. Tekrar çalışmaya başladık. Üç gün sonra bir arkadaşın sicildeki işini takip ederken sicil amiri sicilde çalışanlardan bir arkadaşa şu beş dosyayı şubelerine iade et dedi. Sicil amiri beni ismen herhalde tanımıyordu. Dosyaları okudu. Komiserin dediği doğruydu. Herşey tamamdı yalnız müdürün imzası kalmıştı. Mahkemeye sevk edilmeyişimiz bu oyunu da bozuyordu. Aradan kırk gün geçti. Bu arada genel merkeze iş icabı bir kaç kere uğradım. Bizi şikayet edenleri lânetliyorlardı. Sanki haberleri yokmuş gibi. Oysaki kampta beraber kadeh tokuşturdukları müdür onlardan habersiz şube sekreterini veya merkez delegelerini hatta Tek Gıda-İş'in bir üyesini ihbarlayabilir miydi? Üyelerini tanımayanlar «bizim müstafa Başaran» diyorlardı. Genel merkezde bir defasında bizi ihbar edenlerden eski başkanı, teşkilatlanma sekreteri Ziya Gedik ve Mali sekreter Melih Dölen'in odasından çıkarken gördüm. Kendilerine, «şube sekreterinize ve üyelerinize iftira eden bu adamla özel olarak ne görüşüyorsunuz» dedim. «Hal hatır sormaya geldik» dediler. Orada bulunan genel merkez saymanı Bülent Öztuğ ile Muzaffer Daysal «hiç kimse ile böyle özel konuşmuyorsunuz, eski başkanla ilişkileriniz herşeyi ortaya koyuyor» deyince kıyamet koptu birbirlerine girdiler. Ben durumu yadırgamıyordum, zaten bildiğim şeylerdi.

Şubedeki devrimci arkadaşlarla durumun kritiğini yapıyorduk. En ufak bir kanunsuz nizamsız harekete düşmemek için çalışmalarımızı yavaşlatmıştık. Önümüzdeki merkez kongresini bekliyorduk. Bölge merkez delegelerimiz sağlam arkadaşlardandı. Diğer şubelerde de temasları sıklaştırmıştık. Eğer bölge merkezi devrimcilerden, genel merkezi satılmamış olanlardan kurarsak hem genel merkezi değiştirmek için daha aktif çalışabilirdik hem de işçi haklarını aramada arkamızda hükmi şahsiyeti olan bir sendika olurdu. Biliyorsunuz milli sendikalarda şubelerin hükmi şahsiyeti yoktur. Yaptığımız en kötümser hesaplara göre bölge merkez kongresinde 165 delegenin 106 sı genel merkeze karşı şubelerden meydana geliyordu. Genel merkezdekiler kendilerini hangi şubeden delege seçtireceklerini şaşırmışlardı. Teşkilâtlanma sekreteri Zeki Gedik adaylığını Maltepe sigara fabrikasından koymak için kayıt defterinde birinci sıradaydı. Seçilemiyeceğini anlayınca kaydını Cibali sigara fabrikasına aldırmıştı. Seçildikten sonra defterleri karıştırırken gördüğümde bu birinci üyeye çok acımıştım. Ulu Zeki Gedik delege seçilemiyeceğini anlamış işçiden kaçıyordu.

Hainler Devrimci Arkadaşlarımızın İşlerine Son Veriyorlar

4 Ağustos 1970 gelmiş çatmıştı. Patron, siyasi iktidar ve işçinin patronu sendika doymak bilmiyordu. Hiç bir açık tarafımızı yakalayamıyordu. Artık tek yol kalmıştı. İş kanununun 13 ve 14 üncü maddelerindeki ihbar ve tazminat bedellerini ödeyerek çıkartmak. İhbarsız çıkarmada toplu sözleşmemize göre tazminattan başka devletin kasasından 11 haftalık ceza ödenecekti. Sıkı yönetim hâlâ devam ediyordu. Türk hakiminin vicdanında da patronların kanunlarının dahi ceza veremediği dört devrimciye devletin parası cezalı olarak ödenerek işten çıkarılıyordu. Bir arkadaşın ise İş kanununun 17-2 sine göre işverene asılsız isnatta bulunmaktan iş akdi fesh edilmişti. Asılsız isnata ise 850 imzalı daha evvel bahsettiğim dilekçe sebep gösteriliyordu.

Durumu 15 kişilik yönetim ve icra heyeti genel merkeze getirdik. Arkadaşlarım infial içindeydi. İşçi arkadaşlar kahpeliğe direnmek istiyordu. Bu işçiye vurulan bir darbe idi. Fakat ben bunu şahıs meselesi yapmıştım. Mademki içinde ben vardım benim için hiç bir arkadaşın burnu kanamasın istemiyordum. Hem sonra ne değişirdi. O gün için direnerek işe döndürseydi iki sene sonra bir sene sonra gene bir biçimine getireceklerdi. Mademki bu sendika işçiden yana değildi sendikacılık yapmanın bir anlamı yoktu. Kime güvenecek kime dayanacaktın?

Genel merkez durumu saray entrikacılığı ile idare ediyordu. Başkan Denizcier bu sendikanın şube sekreterini suçsuz olarak çıkarmak kimin haddine diyordu, en kısa zamanda düzeleceķ. Genel sekreter ve AP mebusu daha ileri gidiyordu. Tek Gıda - İş'in genel sekreteri olarakta olsa AP mebusu olarakta olsa buna müsaade etmem diyordu. Bir amatör sendikacı tazminatı ödenerek işten çıkartılırsa biz kime vazife yaptırabiliriz, mesele bu yönden sendikamız için hayati önem taşıyor diyordu. Gayeleri patlama noktasına gelen tansiyonu düşürmek, zaman içinde meseleyi uyutmaktı. Şube yönetim kurulunun ısrarlı kararı ile Ankara'ya Tekel Bakanı ile görüşmeye gittim. O sırada toplu sözleşme müzakereleri uyuşmazlık safhasında idi. Yanımda, önce şube başkanı olmasın diye ihraç ettikleri sonra da benimle beraber işten çıkardıkları; şube kongresinde; işçi arkadaşların alkışından genel merkezin kulaklarını sağır ettiği işçi sınıfının mutlak savaşçısı devrimci arkadaşım Bahtiyar Kuruda bulunuyordu. İstanbul'daki kararımıza göre bakana Ankara'da bulunan genel başkan Denizcier ile gidecektik. Kendisini Türk-İş'in merkezinde bulduğumuzda kapısı açık bir odadan İstanbul'a telefon ediyordu. Sesini salondan gayet iyi duyuyorduk. Özetle şöyle diyordu: «Alo. Melih, ücret meselesini iki senede 120 kuruşa parafa ettik. Bugün diğer maddeleri bitireceğim. Sen bana altmış bin lira gönder grev havası basacağım.» Biz Bahtiyar'la birbirimize baktık. O hiç olmazsa ihraç edilmişti, bu sendikanın üyesi değildi. Ben ondan daha çok kızardım. İstanbul'da genel merkez bize «Tekel iki senede 60 kuruş veriyor biz 120 kuruş istiyoruz; son olarak grevsiz bu iş olmayacak» diyordu. Bizde işçi arkadaşlara bunu iletiyorduk. Halbuki 120 kuruş Tekel'in verdiği idi. Sendika güya «greve gidiyoruz dedikte verdiler» demek için gazetelere, radyolara 60 bin liralık hava basıyordu. İşçinin parasını işçiye yalan söylemek için kullanıyorlardı. Beş dakika sonra Denizcier'in bulunduğu odaya girdik. O gün üçüncü tarafsız aracı ile yapmacık toplantı vardı. Maden arama enstitüsünde. Oradan da bakana gidecektik.

Türk - İş Yöneticileri AP İktidarının Köpekliğini Yapıyorlar

5.7.1970 günü saat 14 te Halil Tunç, İbrahim Denizcier, Bahtiyar ben ve Tunç'un şoförü arabaya bindik. Maden Arama Enstitüsüne gidiyoruz. Yolda Denizcier'e bir soru yönelttim. «Başkan» dedim, «Maden Arama müdürünün gazetelerde çok makalesini okudum, kendisi işverenlerden yana bir adamdır, neden onu tarafsız aracı seçtiniz» dedim. Denizcier yutkundu bir ara cevap bulamadı. Halil Tunç araya girerek «biz onu bilerek seçtik çünkü işçi taraflısı ve-

Devamı. 4 de

DERBY **GERÇEK**

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN...

DOST DÜŞMAN DUYSUN:

Derby işçileri gazete çıkartıyor.

GİSLAVET LASTİK FABRİKASINDAKİ KARDEŞLERİMİZİN HAKLI DİRENİŞİ DEVAM ETMEKTEDİR..

HABERLER

BAŞYAZI

PATRONLARIN İKTİDARINA KARŞI BİRLEŞELİM

İŞÇİ BASINI :

Biz Tekel işçilerinin başlatmış olduğu fabrika gazeteleri kampanyası İstanbul'da hemen bütün işkollarında yankı uyandırmış ve her iş kolu bu kampanyaya kendi yayın organıyla katılma yolunda yoğun bir faaliyet içine girmiştir.

Biz işçileri ezen, sömüren para babalarının ve onlara kumanda eden Amerika'nın Türkiye'deki gerici birliğine karşı devrimcilerin birliğini sağlamak için başlattığımız bu kampanya devrimciler arasında sevinçle karşılanırken hâkim sınıflar hiç te memnun olmamışlar ve fabrika yayınlarına karşı baskıları artırmışlardır. Gazetemizin sahibi Bahtiyar Kuru arkadaşımız defalarca karakola ve savcılığa çağrılmıştır. Bu baskılar hem açıktan polis tarafından yapılmakta ve hem de hâkim sınıfların işçi sınıfı içindeki örgütlü kolu sarı şebeke sendikacılar vasıtasiyle ve onların uşaklarıyla yürütülmektedir.

Böylesi baskılar olabilir, olacaktır. Bu baskılara karşı birlik olalım. Fabrikamızdaki birliğimiz ve kendi sesimiz Tekel Gerçek etrafında saf olup işçi düşmanlarının oyunlarını bozalım.

Gazetemiz Derby Lâstik Fabrikasında işçiler tarafından okununca sevinçle karşılanmış ve hemen kendi fabrikalarında da aynı isimde Derby Gerçek gazetesini çıkarmışlardır. Yine gazetemiz DİSK'in maden iş sendikasına bağlı bazı işkollarında memnunlukla karşılanmış ve ECA'lı bir işçi kardeşimiz kendi fabrikasının sarı sendika Otomobil İş'e karşı mücadele için yapmış oldukları bir toplantıda gazetemiz Tekel Gerçek'i okumuş ve gazetemizin sarı şebeke Türk - İş'e karşı açtığı savaşta yanımızda olduklarını belirtmişlerdir.

Ayrıca İstanbul'da Tekel'in diğer işkollarına da ulaşan gazetemize oradaki işçilerce de sahip çıkılmış, desteklenmiştir.

Bütün bunlar gösteriyor ki açmış olduğumuz savaş haklı bir savaştır. Bu savaşta her geçen gün katılanlar olmakta sesimiz gürleşmektedir.

Şu anda biz İstanbul Sigara Fabrikası İşçilerine düşen en önemli görev çelikten birliğimizi sağlayıp bizi 70 krş.'a satan hain, sarı sendika Tek Gıda - İş'i fabrikamızdan atıp DİSK'e geçmektir. Önümüzdeki günlerde bu kavganın ateşi bizleri saracaktır. Hazır olalım, birliğimizi kuralım. Birlik için en etkili yol gazetemiz sesimiz GERÇEK etrafında kenetlemek gazetemizi fabrikamızda bayraklaştırmaktır. Yeni yıl işçi sınıfının zafer yılı, işçi düşmanlarının yıkım yılı olacaktır.

Yaşasın birliğimiz, kardeşliğimiz..

Yaşasın gazetemiz T. GERÇEK..

Kahrolsun katil iktidar ve onun uşakları..

Kahrolsun emekçilerin düşmanları.

TÜRK İŞÇİ SINIFINA HANET İÇİNDEDIR.

3 den devam

ya ortadan birini seçseydik işveren kabul etmeyecekti ve buna mahkeme karar verecekti ve uzamış olacaktı. Biz zaten greve gideceğiz onun kararı bizi bağlamaz» dedi. Oysaki anlaşma çoktan yapılmıştı hiç olmazsa ortadan birisi seçilseydi kararını kamu oyuna açıklar işçiler sözleşmeyi kabul etmeyebilirdi. Gaye bunu önlemekti. 1967 sözleşmesinde de sonradan patronlar partisi AP genel başkanlığına adaylığını koyan bir profesör seçilmişti.

Akşam saat 16 da Tekel bakanı Ahmet İhsan Birincioğlu'nu Bomontide Atatürkün odasında bulduk. Müsteşarı da yanındaydı. Odada bakan, müsteşar, Denizcier, Bahtiyar ve ben beş kişi idik. Denizcier beni ve Bahtiyar'ı bakana takdim etti. Söz hakkını da bana verdi. Bakana durumu anlattım. İkide bir Denizcier'e aktüel konulardan bahsediyor, sonra beni dinliyordu. Müthiş sinirleniyordum. İngiliz donanmasının bir erimizi istemesi yüzünden Ege'de seferberlik ilân eden Atatürk'ün odasında bu bakanın işi neydi ?Durumu anlattım ve sözümü bitirdim. Uykudan uyanır gibi bir mahmurluk içersinde «oğlum suçu olmayanı işten atarlar mı?» dedi. Cinlerim başıma çıkmıştı. Meseleyi gayet iyi biliyordu buna emindim. Ve devam etti. «Orada siz rahat durmuyormuşsunuz» deyince «sayın bakan» dedim «Deminden beri galiba siz beni dinlemediniz, siz aynı zamanda avukatsınız iyi bilmeniz gerekirki İş kanununun 13 üncü maddesi suçlu çıkarmakla ilgili bir madde değildir. Ben bu madde ile çıkarıldım. Madem suçlu idim 17. madde ile niçin çıkarmadınız?» «Rahat durmuyorsunuz dediniz, bizi arkadaşlarımız rahat dursunlar diye seçmedi. Anayasanın ve kanunların içinde mücadele ediyoruz, sendikacılık bunu gerektirir» dedim. Gözlerimin içine bir müddet dikkatlice baktı. Herhalde içinden -iyiki bu adamı atmışız- diyordu. O zamana kadar sessizce dinleyen Denizcier bakana «sizinle biraz görüşmek istiyorum» dedi. Bakan Denizcier'le diğer odaya geçerken müsteşar beye «siz not verin ben ilgilenir durumu size bildiririm» dedi.

Müsteşara sadece işverenle takıştığımız işçi mevzularını yazdırdım. Ne yazdırdığım mevzulardan ne de bakanın incelemesinden bugüne kadar bir haber alamadım. Atatürk'ün odasında ancak Atatürk gibi devrimciler sözünü tutardı. Sayın bakanı daha o gün Atatürk'ün koltuğuna yakıştıramamıştım.

İstanbul'a döndük. Şube olarak diğer şubelerle Üsküdar'da bir toplantı düzenledik. Bir iki şube hariç bütün şubeler aktif hareket edilmesini teklif etti. Müşterek hareket tesirli olur diyorlardı. Toplantıyı düzenleyen bizim şube sözcüsü şube başkanı Mustafa Çataltaş inanmadığı halde merkezin bu işi halledeceğini söyledi. Buna diğer şubeler hayret ettiler. Aynı toplantıda atılan arkadaşlar geri döndürülmezse ikinci toplantı yapılması ve toplantı çağrısını bizim şubenin yapması karar altına alındı. Aradan bir ay daha geçti. Genel merkez artık alınmayacağımızı zevkle söylüyordu. Şube toplantı için karar aldı. Diğer sendikalara çağrıyı başkan yapmıyordu. Zaten kararda direnmiş muvaffak olamamıştı. Kararı uygulamamak vazifesinin son bölümünü bitirdi ve bir hafta sonra bana niçin istifa etmiyorsun dedi. Onada şaşmadım. İdare heyeti kararı ile sendikada profesyonel kadro ile kalmam için genel merkeze yazı yazdık. Kabul etmediler. Cevap bile vermediler. Sözlü olarak sendikal faaliyetten atılmadığımı söylediler. Beş sene çalıştım teşvik ikramiyesi aldım, iki ay sendikacılık yaptım işten atıldım. Gene de sendikal faaliyet değilmiş. Ne kariptirki Yaprak bakımevlerinden temsilci iken atılan Serif Albayrak 5.3.1970 tarih 1428/168 sayılı Yargıtay kararında sendikal faaliyetten atılmadığına karar verilmişken iki senedir bizim şube lokalinde sendikadan maaşını alıyordu.

Tekel'e girdikten sonra Tekelli bir hanımla kurduğum yuvamı en kısa zamanda dağıttım. Komşularımızın, arkadaşlarımızın gözyaşları ile ailemi ve çocuklarımı Rize'ye getirdim. Anamın yanına bıraktım. İnsan ne kadar inanmış olsa da çoluk çocuğu az da olsa düşünerek mücadeleyi tam yapamıyor!

Tüm namussuzlara işçi düşmanlarına, sömürücülere, kapitalistlere ve emperyalistlere gazetenizle haber salarımki hayatta sağ kaldığım müddetçe nerede ne zaman olursa olsun işçi sınıfının devrimci savaşını sürdürmeye yemin ettim.

Tekel ve aynı işkolundaki işçi arkadaşlarıma tavsiyem şudur: Aynı sendika içinde ne sendikacılık olur ne de bu sendikanın başındaki yöneticiler değişir. Benim hatamda israr etmesinler, beyhude yere zaman kaybederler. En iyi arkadaşlarını sendikacı seçseler ve seçilenler işçi için işvereni sıkıştırsalar sarı yöneticilerin elindeki genel merkez arkadan vurur. Seçimle değiştirelim deseniz ihraç ederler işten atarlar. Biz bunu en iyi şekilde denedik.

YAPACAĞINIZ ŞEY GİDECEĞİNİZ YOL HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN DEVRİMCİ SENDİKANIZI SEÇMENİZ VE TÜRKİYE'DE DEVRİMCİ MÜCADELE VEREN DİĞER TEŞEKKÜLLERLE MÜŞTEREK SAVAŞMAKTIR. BU YOLDA EN BÜYÜK YARDIMCI VE DESTEK DEVRİMCİ İŞÇİ KONFEDERASYONUDUR - DİSK-

Türkiye'de gerçek işçi sınıfının sendikası; patronların ve siyasi iktidarın düşmanı DİSK'tir. Patronların Türk-İş'i sevmesi DİSK'i düşman ilân etmesinin manası açıktır. Türk-İş'in binasına bomba atıldı diye İbrahim Denizcier ile Orhan Sorguç'un fabrika fabrika dolaşıp fabrika müdürleriyle konuştuktan sonra yaptığı iki saatlik boykotun manası açıktır. İşçiler Türk-İş'in hükümetle patronla birlik olduğunu anlamış DİSK'e doğru akın başlamıştır. Bunu durdurmak için Türk-İşde direniyor desinler diye ve işçileri biraz daha tutmak, avutmak için yapılan bir gösteridir. Hele DİSK yapsın böyle birşey işverenler işçileri çalışmaya çağırır çalışmayanı atar askeri ile polisi ile hükümet ayağa kalkardı.

Sayın işçi kardeşlerim iyi bilsinler ki gidiş bizim lehimizedir. Patronların siyasi iktidarı çatırdamakta, patron sendikalarını artık işçi tanımamaktadır.

İşçinin, köylünün devrimci demokratik iktidarı için iç, dış sömürünün olmadığı, istiklâli tam Türkiye için, biraz gayret edelim.

Kendisinden birşey daha rica ettik: -Sayın Mehmet Mıhlacı acaba bundan sonra gazetemiz vasıtasıyla mensubu olduğum Tekel işçisine hitap etmek, yazı yazmak istermisiniz?

Mehmet Mıhlacı - «Bundan memnunluk duyarım. Aslında gazetenizin işçi arkadaşlara yardımcı ve fikir birliği verdiği ve gerçekleri satılmış sendika gazeteleri dışında çok olumlu karşıladım. İşçi arkadaşlar abone olmak suretiyle maddi destek olursa herhalde daha iyi çıkması sağlanır.»

Kendisine teşekkür ettik ve ayrıldık.

BİZİM SÖZLÜĞÜMÜZ

FAŞİZM NEDİR?

Faşizm hakim sınıfların en gerici en bağnaz. en ırkçı (Söverist), ve en emperyalist (Sömürücü) kesimlerin zorbalığa dayanan açık diktatörlüğüdür. Türkiye gibi azgelişmiş ülkelerde tezgâhlanan Faşizm, Amerika'ya bağlı toprak ağalarının, büyük sermayedarların en işbirlikçi ve en gerici çevrelerinin silâhlı diktası olacaktır. Emekçi halk yığınlarına en yoğun sömürü metodlarını uygulayan, Amerikan emperyalizminin elinde olan bu diktatörlüğe AMERİKANCI FAŞİZM demek gerekir.

FAŞİZM NEDEN GELİR?

1 — Hakim sınıftar Büyük ekonomik ve siyasî buhrana düştüklerinde, buhranın ağır yükünü emekçilerin sırtına yüklemek için,

2 — İşçilerin, köylülerin ve devrimci güçlerin gelişmesini engelliyemez hale geldiklerinde, zor yoluyla bu gelişmeyi durdurmak için faşist bir diktatörlüğü işbaşına getirirler. Yani iktidarlarını devam ettirebilmek için sahte demokrasi oyununa son vererek, gizli faşizmi açık faşizm haline dönüştürürler.

Amerikanın eliyle dünyanın birçok yerlerinde bu tür iktidarlar yönetime getirilmektedir. Yunanistan bunun bize en yakın örneğidir.

BURJUVAZİNİN FAŞİST DİKTASI KUDURMUŞ BİR GÜÇTÜR... AMA HALKIN BİRLEŞMİŞ GÜCÜ KARŞISINDA YIKILIR.

Faşizm sermayenin emekçi kitlelere yöneltebileceği en azgın saldırıdır.

Faşizm işçi sınıfının ve bütün emekçilerin en korkunç düşmanıdır.

Ancak faşizmin kurmuş olduğu ağır baskı ve sömürü kısa zamanda halkın kin ve öfkasini üzerine çeker. Halkı daha fazla direnmeye sevkeder. Faşizme karşı mücadelede işçi sınıfı örgütlenmesini geliştirerek İŞÇİLERİN BİRLEŞİK CEPHESİNİ yaratır. FAŞİZME karşı işçiler, köylüler bütün DEVRİMCİ ve DEMOKRATİK güçler birleşmelidirler.

Faşizme karşı mücadelede, genel grevler, mitingler, yürüyüşler en etkili silâhlardır.

KURUCULAR adına sahibi: BAHTİYAR KURU ✤ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mustafa HAYRULLAHOĞLU ✤ Yönetim yeri: Tamirhane Durağı, Çınar Sok. 25 CEVİZLİ ✤ 15 günde bir çıkar ✤ 25 Krş. ✤ Sayı: 6 — 22 Ocak 19 71 ✤ Dizgi tertip: YÖNET Matbaası. ✤ Baskı: ÇOKER Matbaası